

Loomaarst on ka hambaarst

Mitte ainult inimestel, vaid ka lemmikloomadel võivad hambad valutada. Kassidel on oht hambavalu tõttu nälga jääda, ka võivad nad väljapoole liivakasti loike tegema hakata.

Kui Täps aina kõhnemaks jääma hakkas ja isegi lihakonservi ega toorest hakkliha süüa ei tahtnud, mida talle eraldi pakkusin, hakkasin tõsiselt muretsema. Ise kõhn nagu luukere, pööras ta ometi nina kõrvale ka oma senise lemmiksöögi, Gefiluse maistestamata jogurti juurest.

Hambavalu pani nälgima

Kahtlustasin igasuguseid tõbesid, aga seda, mille arst lõpuks diagnoosis, polnud ma oletada osanud. Nimelt selgus, et kassil on tugev hambavalu, ilmed põletikus ja tagumiste purihammaste juurest lausa verisedki.

Sellepärast ta viimasel ajal enam süüa ei saanud ega tahtnudki. Olin küll juba mõnda aega tähele pannud, et ta eelistab toitu närimise asemel lakkuda, kuid polnud sellele erilist tähendust osanud omistada. Arsti juurde viisin kassi alles siis, kui loom juba kõhnuma hakkas, sest ei söönud enam üldse, ka lakkudes mitte.

Samal päeval viisin loomaarsti juurde ka oma teise kassi, sest ei suutnud aru saada, miks tema kõrvatagune haavand paraneda ei taha. Selgus – ka temal on hambavalu! Ja haavand ei parane seepärast, et ta üritab valutavat purihammast enam-vähem läbi põse välja kraapida...

Raviks said mõlemad kassid antibiootikumitablette. Leppisime arstiga kokku, et pärast paarinädalast tabletiandmist vaatab ta nad uuesti üle ning otsustab siis, kas hambad on vaja välja tõmmata või oli ravist nii palju kasu, et need võivad suhu jääda.

Lisaks hoiatas ta, et iga kassi suust ta iga hammast kätte saada ei pruugi, sel juhul tuleb põletik igal juhul tabletraviga kontrolli all hoida.

ANNELI SIHVART

Täpsul on näostki näha, et elu hambavaluga ei ole midagi väärt.

Nii Täpsul kui ka Tommil hakkas seisund kiiresti paranema – Täps julgus juba mõne päeva pärast ettevaatlikult uuesti sööma hakata, Tommi kõrvatagune haavand paranes samuti. Arst hoiatas vaid, et me ravi seepeale kohe pooleli ei jäta, kuna niisugusel puhul võib põletik niisama kergesti uuesti ägeneda, nagu ta enne leevendus.

Hambakivi tuleb eemaldada

Kui kassil on tugev hambavalu, võib ta sellest nii stressis olla, et hakkab liivakasti asemel hoopis voodisse loike tegema. Niisugusel puhul ei aita muud kui hambapõletiku ravi koos antidepressantidega, kusjuures antidepressantravi võib olla päris pikk.

See on väga kummaline, kuid näib, et tänavused kasse ründavad n-õ seosonsed viirused (jah, neilgi on niisugused tõved olemas) toovad tüsistuse-na kaasa just nimelt hambavalu ja igemepõletiku ägenemise.

Veidi aega tagasi helistas mulle ehmunud kassiomanik Tartust, kes tahis teada, mis tema lemmikul küll viga võiks olla – nimelt pudenenud kassi üks hammas koos juurega suust.

Mõnikord hoiatatakse, et kassidel, kes söövad pehmet toitu, mitte krõbinaid, võib hõlpsamini hambakivi tekkida ning see omakorda tekitab lõpuks põletiku nagu inimeselgi.

Samas on kõik kolm kassi, kellest selles loos juttu, olnud kogu elu krõbinadieedil.

Siit võib järeldada vaid ühte – kuna kass ilmselt kodus oma suud nii laiali kangutada ei lase, et peremees tema tagumised purihambadki üle saaks vaadata, siis oleks soovitatav ta aegajalt hammaste ülevaatamise jaoks arsti juurde viia. Kui loomal on suus hambakivi, saab arst selle eemaldada ning niimoodi põletikku vältida.

Ise hambakivi ära kraapima hakata ei tohi, nii võib hambaid hoopis rohkem vigastada.

Hambutu kass?

Mis saab siis, kui kassil on vaja hambad välja tõmmata? Kuidas ta ilma hammasteta hakkama saab?

Selgub, et kodukassina päris hästi. Krõbinaid võib ta ka tervelt neelata ning pehmet toitu lakkuda. Tõsi küll, hiire mõrvamisega läheb tal veidi raskemaks ning külmkapist või laualt näpatud sardelli “tapmine” ei suju ka endiselt hõlpsasti. Aga muidu on elu tublisti parem kui enne koos hammaste ja hambavaluga.

Olen näinud pärsia kassi, kelle suhu polnud jäänud enam ainsatki hammast – võin kinnitada, et ta ei kurtnud nende puudumise üle.

ANNELI SIHVART